

Под језиком сматра се апстрактни систем знакова који поседује нека специфична својства и која се у људским заједницама употребљавају за интерперсоналну комуникацију, док је говор конкретна реализација тог система тј. сама комуникација.

Говор је физиолошка функција и он варирајући и развијајући се према сваком појединцу представља једну од виших функција нервног система нераздвојно везана за процес мишљења. Павлов (1948) указује да је реч производ потребе за комуникацијом међу људима.

Виготски (1977) указује да се реч никада не односи на један посебан предмет, већ на групу и целу категорију предмета и свака реч представља скривено уопштавање, посебан вербалан мисаони чин који одражава стварност потпуно другачије него што је одражавају непосредни осети и опажаји. „ Реч без значења није реч... Тако излази да споразумевање нужно представља уопштавање и развитак значења речи, тј. развитак споразумевања омогућује уопштавање “ . (Виготски, 1977)

I Теоријска разматрања

Развој способности вербалне (говорно-језичке) комуникације детета предшколског узраста
Стицање способности вербалне (говорно-језичке) комуникације или онтогенеза система комуникације отпочиње првим криком новорођенчета и траје током живота. Онтогенеза језичког система дели се на три фазе: прелингвистичку, лингвалну и постлингвалну. (Керамитчијевски, 1990)

Прелингвистичка фаза траје до треће године, лингвална до седме, а постлингвистичка током целог живота.

Развитак способности вербалне комуникације састоји се из пет етапа:

Пројезичко изражавање;

Фонолошки развој;

Морфолошки развој;

Синтаксни развој;

Семантички развој;

Пројезичка експресија детета назива се још и исказивање, изговарање, говор и изражавање.

Постоје четири форме пројезичког изражавања : плач, гласови неудобности, гласови удобности, вокална игра. Оне се јављају у току прве године живота, претходе појављивању прве речи и трају све док дете не буде способно да се изражава речима.

Пројезичко изражавање представља сиров гласовни материјал чија је класификација могућа тек између 6. и 9. месеца живота детета. У овом периоду јављају се скоро сви гласови, али не као фонеме, већ као произведени изражајни сигнали усред великог броја и различитих типова произведених звучних сигнала због чега је веома тешко рећи којим говорним гласовима дете овог узраста располаже. Међутим, то не значи да није могуће њихово идентификовање, издвајање и класификовање.

Појава фонолошког подсистема језика један је од основних индикатора одвијања процеса изградње језичког система, односно развитка способности вербалне комуникације.

Фонолошки развитак манифестује се повећањем броја и типова говорних симбола које производи само дете. То је и један од основних критеријума код одређивања темпа и нивоа фонолошког сазревања јер се веома тешко утврђује да ли је одређени глас изражавања формиран као говорни, тј. фонемизиран или је још на нивоу недиференцираних прејезичких звучних сигнала.

Експресивна форма језика у суштини има моторну карактеристику и веома комплексну функцију, па процес њеног савладавања траје најраније до осме године живота.

Фактори убрзавања и успоравања су:

Биолошки фактори;
Стање и ефикасност вербалног стимулисања средине;

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com